

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **S. D.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2021, č. j. OAM-772/ZA-ZA11-P15-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2021, č. j. 22 Az 5/2021 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 5. 11. 2020 žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neudělil.

[2] Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Žaloba neobsahovala žádné žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce namítal pouze obecně nezákonnost, nepřezkoumatelnost, nedostatečné odůvodnění, chybný výklad zákona, jednostrannost, neobjektivitu či porušení povinnosti řádně zjistit skutkový stav žalovaným. Krajský soud proto žalobce vyzval, aby ve lhůtě 4 dnů (zbývající část zákonem stanovené lhůty k podání žaloby, a to ke dni podání návrhu na ustanovení zástupce) tuto vadu žaloby odstranil. Žalobce současně poučil, že v případě neodstranění vad ve stanovené lhůtě žalobu odmítne. Na toto usnesení žalobce nijak nereagoval. Krajský soud proto žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 téhož zákona.

[4] Stěžovatel se nedomnívá, že by z žaloby nebylo možné vyvodit uplatněnou argumentaci. Ačkoli je pravdou, že ji formuloval obecným a stručným způsobem, nezbavuje tato skutečnost soud povinnosti o žalobě věcně rozhodnout. Měl-li krajský soud za to, že žaloba vykazuje obsahové vady, měl žalobce vyzvat k jejich odstranění, namísto prostého odmítnutí podání.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[6] Krajský soud postupoval při hodnocení, zda žaloba obsahuje žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu týkající se formulace žalobního bodu ve věcech mezinárodní ochrany (např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu dne 23. 2. 2010, č. j. 2 Azs 10/2009 - 61, rozsudek ze dne 24. 5. 2016, č. j. 4 Azs 47/2016 - 41, usnesení ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 - 83, rozsudek ze dne 10. 2. 2017, č. j. 2 Azs 346/2016 - 24, ze dne 20. 6. 2019, č. j. 2 Azs 391/2018 - 34, či ze dne 18. 11. 2020, č. j. 1 Azs 138/2020 - 33). Tato kasační námitka proto nezakládá přijatelnost kasační stížnosti.

[7] Soud se od ustálené judikatury kasačního soudu neodchýlil, ani pokud jde o výzvu k doplnění chybějících náležitostí žaloby (žalobních bodů) [např. rozsudek ze dne 10. 2. 2017, č. j. 2 Azs 346/2016 - 24, rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS, či usnesení ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 - 83]. Nadto není pravdivé stěžovatelovo tvrzení, že jej krajský soud k doplnění chybějících náležitostí nevyzval – učinil tak usnesením ze dne 17. 3. 2021, č. j. 22 Az 5/2021 - 24. Ani tato námitka proto nemohla odůvodnit přijetí kasační stížnosti k meritornímu přezkumu.

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že napadené usnesení je souladné s judikaturou kasačního soudu a krajský soud se nedopustil ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[9] Stěžovatel připojil ke kasační stížnosti návrh na přiznání odkladného účinku. O tomto návrhu soud nerozhodoval, jelikož odkladný účinek působí jen do skončení řízení před soudem a soud rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného odkladu po nezbytném poučení

pokračování

účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí. Rozhodnutí o odkladném účinku tak skončením řízení o kasační stížnosti pozbylo smyslu.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady, a proto mu soud nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2021

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu